

medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 700 af 16. oktober 1990 om firmapensionskassers tekniske grundlag, jf. nu bekendtgørelse nr. 1121 af 13. november 2006. I lov nr. 398 af 30. april 2007 om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om beskatning af pensionsordninger m.v. er bindingen til det hidtidige ækvivalensprincip ophævet for pensionskasser med ydelsesdefinerede ordninger. I stedet for det hidtidige ækvivalensprincip skal bidraget for hver enkelt medlem fastsættes ud fra væksten i hvert enkelt medlems pensionshensættelse, som igen skal fastsættes ud fra hvert enkelt medlems pensionsbidrag. Der er derved en entydig sammenhæng mellem på den ene side hvert enkelt medlems pensionstilsagn og pensionshensættelse og på den anden side det beregnede bidrag for hvert enkelt medlem. Tarifmæssige ordninger er traditionelt opbygget således, at der for hvert enkelt medlem er en entydig sammenhæng mellem den enkeltes pensionstilsagn og det løbende pensionsbidrag. Værdien af pensionstilsagnet beregnes ved, at alle ind- og udbetalinger diskonteres tilbage til det tidspunkt, da medlemmet blev optaget, med brug af en forudsat forrentning (grundlagsrenten) og under hensyntagen til sandsynligheden for, at medlemmet (eventuelt medlemmets ægtefælle og børn) lever på udbetalingstidspunktet samt til omkostningerne ved ordningens administration. Denne opbygning af tarifmæssige ordninger vil man ofte betegne på den måde, at de er opbygget ud fra et ækvivalensprincip.

I ikke-tarifmæssige ordninger er pensionsbidragene derimod vilkårligt fastsatte, og der er for hvert enkelt medlem ikke en entydig sammenhæng mellem (ordinære) pensionsbidrag og den senere udbetalte pension.

Ved ikke-tarifmæssige ordninger er arbejdsgiverens andel af pensionsbidragene ikke nødvendigvis individuelle, identificerbare indbetalinger til det enkelte medlemsbidrag, idet bidraget beregnes summarisk under hensyntagen til, hvor mange medlemmer, der er omfattet af ordningen. Det kan være en form for kollektiv opsparing uden individuelle medlemskonti. Et opstået finansieringsbehov vil ofte i en pensionskasse af denne type blive dækket ind af et samlet arbejdsgivertilskud, hvorved indbetalingen ikke kan henføres til et bestemt medlem af pensionskassen.

Ikke-tarifmæssige ordninger findes typisk i form af firmapensionskasser, og den manglende sammenhæng, der på baggrund af ovenstående forhold kan forventes, tilvejebringes ved moderfirmaets afgivelse af økonomiske garantier og især erklærede vilje til at indbetale ekstraordinære bidrag for at udligne et eventuelt statusunderskud.

Under hensyntagen til de forhold, der er kendetegnende ved ikke-tarifmæssigt opbyggede ordninger, samt det forhold, at sådanne ordninger ikke længere kan oprettes i danske pensionskasser, foreslås det, at udenlandske pensionsordninger, der skal kunne godkendes som skattebegunstigede i Danmark efter § 15 C, skal være tarifmæssigt opbyggede.

Særligt for så vidt angår pensionsordninger i pengeinstitutter bemærkes, at betegnelsen »tarifmæssig« normalt ikke er en betegnelse, man vil anvende om sådanne ordninger. I nærværende sammenhæng, det vil sige i forbindelse med den foreslåede godkendelsesordning, anvendes betegnelsen dog således også i forbindelse med godkendelsen af pensionsordninger i pengeinstitutter. Afgørende er således, om der er en entydig sammenhæng mellem den enkeltes pensionstilsagn og det løbende pensionsbidrag. Pensionsordninger i pengeinstitutter og lignende er opsparingsordninger, hvor ydelserne er afhængige af indbetalinger, omkostninger samt af afkastet af den opsparede kapital. Opfylder pensionsordningen denne betingelse, vil ordningen som udgangspunkt dermed kunne godkendes.

For det tredje skal personen indvillige i, at udbetalinger fra den udenlandske pensionsordning, der modtages, efter personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller som modtages, efter personen ikke længere anses for hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der svares indkomstskat til Danmark i en situation, hvor indbetalinger til den pågældende pensionsordning har kunnet fradrages, eller der har kunnet bortses fra disse, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark, selvom personen f.eks. er fraflyttet landet på udbetalingstidspunktet. Uden en sådan bestemmelse ville Danmark ikke kunne beskatte udbetalinger fra ordningen, efter personen er fraflyttet landet, selvom indbetalingerne har været skattebegünstiget her i landet, da pensionsordningen er tegnet i et udenlandsk forsikringsselskab mv.

Tilsvarende skal personen indvillige i at blive beskattet af løbende udbetalinger fra pensionsordningen efter reglerne i denne lov, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv.